

A Szent Mónika Közösség hírlevele

Kelt: Bátaszék, 2017.09.14.

Kedves Édesanyák és Nagymamák!

Nagy örömmel köszöntelek benneteket, visszaemlékezve az augusztusi személyes találkozásra, ahova fáradtságos otthoni életetekből kiszakadva olyan nagyon sokan eljöttetek. Jó volt látni és hallani az együvé tartozásunkat. Jó volt együtt megköszönni a 25 évet és most már otthonaitokban olvasgathatjátok a Hálaadó Könyvünket. Köszönöm, hogy sor kerülhetett a vajdasági édesanyák meglátogatására is, bátorítok mindenkit a további apostolkodásra. A Mátyás templomban szóltam hozzátok és Veronka édesanya társatok az ő részénél idézni fog beszédemből, ezért engedjétek meg, hogy én most inkább a Bíboros úr homíliáját idézzem fel nektek. Fogadjátok ezt tőlem most szeretettel.

Imával küldöm áldásomat:

Kürtösi Krisztián atya

Részletek Erdő Péter bíboros úr homíliájából:

Kedves Édesanyák, Krisztusban Kedves Testvérek!

Szent Ágoston édesanyjának, Szent Mónikának ünnepén hálát adni jöttünk ide, a budavári Nagyboldogasszony - templomba. Ahogy Szent Mónika fiának megtéréséért imádkozott és később is imával és szeretettel kísérte Ágoston életútját, úgy imádkoztak a hívő magyar édesanyák is gyermekeikért, családjukért, egész népükért. Ebben a hitben egymásra találtak, és 25 évvel ezelőtt megalakították a Szent Mónika Közösséget Magyarországon is. Róna Gábor atya lelki vezetése és támogatása mindig bátorítást, útmutatást jelentett a közösség bontakozásának, fejlődésének éveiben. Hisszük, hogy az anyaság a másokért, az emberi közösségért vállalt áldozat és felelősség legtisztább képe és összefoglalása. A család pedig az az emberi közösség, amely biztosan jelen van a teremtő és megváltó Isten tervében. Ez a legnagyobb színhelye az emberi fejlődésnek, a szeretet kultúrája kialakulásának. Nem csupán arról van szó tehát, hogy az emberi életet tovább kell adni, de azt is tovább kell adni, sőt magasabb szintre kell emelni, ami az emberben a legnemesebb: a kommunikációnak, a gondolatok és igaz érzések cseréjének, a segítőkész szeretetnek a kultúráját. Ebben az elkötelezettségben a Keresztény Édesanyák Szent Mónika Közössége olyan hivatást tölt be, amely nemcsak időszerű, de prófétai erejű és hitem szerint nélkülözhetetlen egyházunk és népünk számára. Mert minden emberi élet áldás és minden édesanya szent hivatást tölt be. Mindnyájukat tiszteljük és szeretjük.

(...)

Ez a szeretet pedig kiterjed a halálon túlra is. Akkor válik teljessé, akkor mutatkozik meg, hogy minden jó tett és minden áldozat valóban elnyeri nagyszerű jutalmát. A szeretetnek ezt a történelemben bontakozó és várva várt végső győzelmét a szent szerzők Jézus Szíve és Mária Széplőtelen Szíve győzelmének is nevezik. Ebben bízunk, ennek erejét és örömét kérjük már itt a földön is mindannyiunk, családjaink és egész népünk számára.

Amen!

A Szent Mónika Közösség hírlevele

Kelt: Kalocsa, 2017.09.13.

Drága Jó Édesanya Társaim! Tisztelt Lelkipásztoraink!

Nagyon nagy szeretettel és hálás szívvel köszöntelek benneteket! Azt hiszem a különböző hírközlő eszközökön keresztül már sok mindent láttatok, hallottatok, olvastatok közösségünkéről, de azért a körlevél sem maradhat el, amely bekopogtat otthonaitokba.

„A Keresztény Édesanyák Szent Mónika Közössége augusztus 26-án ünnepelte megalakulásának 25. éves évfordulóját. A Budavári Nagyboldogasszony templomban több mint 1200 édesanya imádkozott együtt gyermekeikért, unokáikért, hogy ebben az értékvesztett világban ne veszítsék el hitüket.”

Így kezdte cikkét Andrea társunk a Keresztény életben, melynek címe: Az imádság összeköt bennünket az éggel.

Az ünnepi találkozón a Mátyás templomban Süllei László plébános atya köszöntött bennünket, és mutatta be ennek a csodálatos templomnak a történetét, értékeit, majd imádkozta velünk a rózsafüzért. 10 órakor Erdő Péter bíboros úr több paptestvérel együtt mutatta be a hálaadó szentmisét. Csatlakoztak ennek a Szentmisének kegyelmeihez az úton Mozgalom tagjai is, akik ezt a napot a gyermeket váró édesanyákért zárandokolták végig. Bíboros úr hozzánk intézett tanítását Krisztián atya leveléhez csatolva olvashatjátok. A szentmise végén a Te Deum eléneklése után köszönetet mondtunk Bíboros úrnak, és gratuláltunk a Szent István díjhoz, egyben Isten áldását kértük a 65 éves főpásztor életére. Agapé következett, majd tanúságtételekre került sor, ahová nagy meglepetésünkre eljött közénk Róna László, Gábor atya öccse, aki utolsó élő tagja a családnak. Megköszönte a könyv megjelenését és mindenkinek azt a sok hűséges imát, segítséget, amit testvére átélhetett ezek alatt az évtizedek alatt a közösségünk által. Olyan történeteket mesélt el bátyjától, amit Gábor atya szerénysége miatt mi soha nem tudhattunk meg. Végül megköszönte Krisztián atyának, hogy méltó utódja lett testvérenek. A tanúságtételek elhangzásakor Krisztián atya bemutatta azt a tízgyermekes édesanyát, akinek immár huszonnyolc unokája van. Ő is buzgón imádkozik, és a sok imádság az élet jeleit mutatja. Az ő életében is voltak nehézségek, de a jó Isten mellett állt. Ezután Kürtösi Krisztián atya bemutatta a közösség hálaadó könyvét, mely a negyedszázados jubileumra készült el. Megköszöntük Szabóné Zsuzsának és Gerséné Marikának azt a rendkívüli nagy segítséget, amit a könyv megjelenéséért és a találkozó megszervezéséért tettek. Nagy összefogás kellett, de mindenki tette a feladatát bárhonnan is jöttek, főleg a Szent Gellért templomiak, a Szent Margitosok, Boldogiak, Bácsalmásiak részéről. Köszönjük az áldozatot, amit ilyen sokan megtettetek, hogy együtt lehessünk ezen a szép helyen. Krisztián atya is boldogan köszöntött bennünket:

„Ma hálát adni jöttünk össze mindazért a kegyelemért, amit az elmúlt 25 évben adott a jó Isten. De egyben kérjük a Szentlélek Úristen irányítását az elkövetkezendő évekre, hogy ő legyen, aki összetart bennünket, ő legyen, aki erőt és bátorságot ad. Az imádság nagyon fontos, soha nem szabad abbahagyni, mert olyan kapaszkodó, ami összeköt bennünket az éggel. Minden nap meg kell kérdezzem a jó Istentől: Mi az, amit ma tennem kell, hol tudok új utakat találni?”

Egyben meghívta a jelenlévőket a következő találkozóra, melyet mostani plébániáján, Bátaszéken rendeznek 2018. május 12-én:

„A budavári Nagyboldogasszony templomban lezárjuk az elmúlt 25 évet, és a Bátaszéki Nagyboldogasszony templomban kezdjük a következő 25 évet. Kérjük Máriát, segítsen, kíséreljen bennünket imáinkban.”

Krisztián atya felhívta a figyelmünket Máriára, aki meghallgatta a szavakat és szívében elgondolkodott rajtuk. Nekünk is ezt kell tennünk a szentmisében, vagy a szentírás olvasása közben. El kell csendesednünk, és el kell gondolkodnunk.

„Fontos pillanat a történelemben, amikor Mária ott állt a kereszt tövében. Nem roppant össze, ott állt mindannyiunkért. Amikor úgy érezzük, hogy a kereszt súlya alatt összeroppanunk, hogy nem bírjuk hordozni nehézségeinket, akkor gondoljunk a Szeplőtelen Szűzre, aki megfeszített Fia keresztje alatt állt. Amikor nagyon erőtlenség vagy, amikor úgy érzed, mindenki elhagyott, akkor gondold Máriára, arra, aki melletted is ott áll. Biztos, hogy Ő erőt fog adni. Imádkozzunk, hogy nemzetünk a családok által talpra tudjon állni. Mindnyájunk felelőssége magyar hazánkért és népünk lelki megújulásáért imádkozni, ami a családokban rejlik, ahol sok gyerek és sok vidámság van. Bátorítani kell a fiatalokat, hogy fel tudják nevelni gyermekeiket. Ha igent mondunk az életre, akkor népünk meg fog újulni, ezért imádkozunk, ezért vagyunk itt” – fejezte be buzdítását Krisztián atya.

Több megható tanúságot hallhattunk székesfehérvári és pécsi édesanyák részéről. A váci csoport vezetője Marika pedig egy gyertyával köszönte meg a kalocsai édesanyáknak, hogy 25 évvel ezelőtt kérték Gábor atyától ennek a közösségnek a megindulását. Ezek után Tardy László karnagy úr tartott zenei áhítatot, ahol meghallgathattuk több neves zeneszerző orgonaművét. A találkozóznk szentségimárással és szentségi áldással fejeződött be, melynek kegyelmeit ki-ki hazavihette otthonába, családjába, ahol vég nélkül folytatja az imát övéért.

Krisztián atyával együtt másnap eleget tettünk egy kedves meghívásnak, és meglátogattuk a vajdasági édesanyák találkozóját. Dél előtt Horgoson ismerhettük meg lelki vezetőjüket Kutasi Ákos atyát, és világi elnöküket Rózsát, majd a napot Kelebián folytattuk, ahol sok-sok helyről jöttek el lobogóikkal és persze megsütött finomságaikkal az imádkozó édesanyák. A templom búcsúja, a keresztelő, a bér mállkozás és az édesanyák találkozója mind belefért egy tartalmas délutánba, amit áthatott a szeretet. Nagyon örültök, hogy elmentünk középük és mi is köszönjük a meghívást. Reméljük május 12-én viszonzozzák Bátaszéken a találkozóznkon.

Ha valaki nem tudott eljönni a találkozóra, de szeretné megkapni Hálaadó Könyvünket, akkor vegye fel velem a kapcsolatot e-mailen vagy telefonon.

Isten áldja meg családjainkat!

Bartalné Veronka